

sion om Finansloven. Det ærede Medlem mente, at et andet Sammenligningsgrundlag var Opløsningen i 1910. Dette har jeg ikke ment. Hvad jeg har tilstræbt, var at finde Sammenligningssituationer, hvor der blev brudt i en Rigsdagsperiode, medens man i 1910 lod Samlingen løbe ud og derefter udskrev Valg. I 1920 og nu er der sket Brud i Rigsdagsperioden, ligesom der i øvrigt foreligger et lignende Tilfælde for 36 Aar siden.

Men disse Spørgsmaal erkender jeg er uden større Betydning, og derfor er der næppe Grund til at drøfte dem. At det ærede Medlem Hr. Rode ikke vil indlade sig i den Imødegaaelse, jeg har fremsat overfor visse af hans Bemærkninger her — ja, det maa jeg jo overlade til det ærede Medlem selv, men jeg gør opmærksom paa, at det var det ærede Medlem, der indledede Diskussionen i Folketinget. Jeg har svaret i Folketinget, og hvis det ærede Medlem derefter vil svare paa Vælgermøderne, saa for mig gerne, det kan jeg ikke have det mindste imod. Der er det ærede Medlem jo vant til at tale og har i længere Tid været vant til det, ogsaa naar han henvendte sig til Regeringen.

Af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger fremgik for det første, at han ikke var bange for at gaa ind i Realiteten, og dernæst, at han med Hensyn til Valgudsigterne i og for sig nærede lignende Forventninger, som jeg gør. Det ærede Medlem ønsker et andet Folketingsflertal — det gør jeg virkelig ogsaa, det er det, vi gaar til Valg for. Jeg mener ligesom det ærede Medlem, at det er Vælgerne Flertal, der skal raade, og derfor antager jeg ogsaa, at Vælgerne bliver lykkelig fri for den konservative Regering, som nogle gaar omkring og fabler om. Naar det ærede Medlem til Slut mente, at Valget var en Julespøg, vil jeg sige, at jeg antager, de kommende tre Uger vil belære ham og hans Meningsfæller om, at Spøg er dette Valg ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Maa jeg til den højtærede Statsminister bemærke, at det for Bedømmelsen af Berettigelsen af at søge et Lovforslag gennemført til Lov i Tiden imellem, at et Kabinetsspørgsmaal er blevet nedstemt og Regeringen kommet i Mindretal, og Udskrivning af Folketingsvalg naturligvis parlamentarisk set er ganske irrelevant, paa hvilket formelt Forhandlings-

stadium dette Lovforslag befinder sig. Henvisningen til, at der er afgivet Betænkning af Folketingsudvalget, er ganske irrelevant, det er den formelle Side, den har intet at gøre med Bedømmelsen af Berettigelsen til at søge at faa dette Lovforslag ført igennem. Det eneste, der har Berettigelse her, er Beskaffenheden af det paagældende Lovforslag, det paagældende Lovforslags Indhold, og om Vurderingen heraf har jeg udtalt mig, og den højtærede Statsminister har ikke afkræftet og kan ikke afkræfte den Vurdering, jeg har givet af dette Lovforslags Indhold og parlamentariske Rækkevidde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Statsminister erklærede, hvad der er mig en Beroligelse, at det er Folkets Flertal, der skal raade i denne Sag. Den højtærede Statsminister modsagde mig ikke i, at det, Valget staar paa, er Hjælp til Industrien eller ikke. Konsekvensen af disse to Ting sat op imod hinanden maa være, at saafremt Socialdemokratiet ikke kommer ind med absolut Flertal i dette Ting efter Valget, vil det ikke mere kunne regere.

Statsministeren (Starming): Der er vist ingen Anledning for mig til at opholde mig videre ved det ærede Medlem Hr. Korsgaard, det er nok bedst nu at lade Vælgerne tale i det Spørgsmaal. Derimod vil jeg sige i Anledning af de stadig omtalte Arbejdsløshedslove, at jeg kan stadig ikke se, at der sker noget galt, ved at Folketinget behandler et Lovforslag, til hvilket et Folketingsudvalg har faaet den Opgave at afgive Betænkning, og jeg maa ogsaa konstatere en mærkelig Modsætningsopfattelse i denne Sag; thi efter at Folketinget, altsaa under Protest af i alt Fald nogle Medlemmer, har behandlet dette Arbejdsløshedsforslag til Ende, har det høje Landsting paa Dagsordenen for i Morgen opført disse Arbejdsløshedslove til fortsat Behandling. Det maa dog formentlig være et Vidnesbyrd om, at man selv i det høje Landsting ikke opfatter det som noget konstitutionelt forkasteligt at behandle Arbejdsløshedslovene til Ende, men tværtimod anser det for en Selvfølge.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.